

SIEMENS INTERN

Mandag 18. desember 1972. Nr. 9.

Veteraner på visitt

Gamle kjenninger hygger seg på veteranmiddagen: Fra venstre Elsa Lie, Nils Simonsen, Henrik Hoffmann og Hjørdis Sandø.

— Det er dere som var med og la grunnlaget for det Siemens vi har idag, og som blant annet Linderudanlegget er en del av, sa direktør Nils Simonsen i talen til pensjonistene da de var på besøk hos oss 7. desember. Det var tyde-

lig at veteranene våre satte pris på å komme til Linderud - mange hadde aldri satt sine ben her - og med det gode opplegg ble det hele så vellykket som det kunne bli. 24 av våre 55 pensjonister
forts. s. 7.

En ny "giv" i tilværelsen

Mekaniker Rolf Sandvik, Siemens Trondheim, gikk i 1972 over i pensjonistenes rekke. For Sandvik betyr dette en ny "giv" i tilværelsen - muligheten til endelig å gjøre det han selv har lyst til. Og det er ikke lite.

Siemens Intern har besøkt ham og kona Sofie på småbruket de eier ved kysten, 10 mil fra Trondheim. Les s. 5

Far og sønn i Stavanger

I Stavanger er Siemens-navnet og Jespersen-navnet nær knyttet til hverandre, og det kommer av at folk bestandig har vært vant til å finne en Jespersen hos Siemens. Sønn har overtatt etter far, og Arne heter de begge, vi ser dem

Magnar Skjervøy

Den 8. ds. døde Magnar Skjervøy i Trondheim etter lengere tids sykdom. Han ble 50 år gammel. Han var trønder, født i Åsen, og tok artium på Steinkjer Landsgymnas i 1943. I disse krigens dager kom han seg over til Canada hvor han meldte seg til flyverutdannelse i nordmennenes treningssenter i Little Norway. Da freden kom i 1945 var han ferdig utdannet jagerflyger, og året etter tok han fatt på studiene ved NTHs sterkstrømlinje. Etter eksamen i 1951

forts. s. 2.

ovenfor. I høst feiret avdelingen 50 år som seg hør og bør, og det var et jubileum i optimismens tegn, for Stavanger er vår nye oljemetropol og Siemens skal bygge. Siemens Intern har besøkt avdelingen (14 medarbeidere inkl. vaskekone) og skriver om den på side 3.

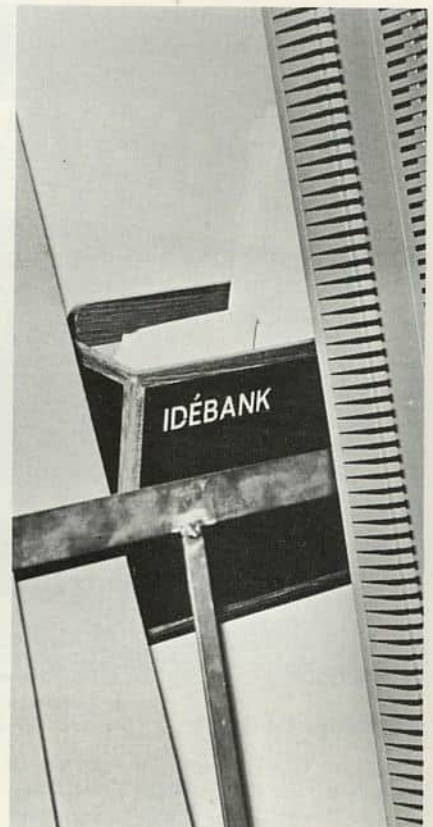
Peter von Siemens hilser på vårt styre

Vår forslagsvirksomhet trenger PR

Styret i Siemens A/S avla i oktober et besøk hos Siemens i Tyskland, og i programmet inngikk en mottagelse i München med Siemens-konsernets øverste leder, Peter von Siemens. Vi ser ham til venstre på bildet i samtale med vår

styreformann Georg Hagerup-Larssen. De norske gjester gjennomgikk i løpet av en uke et meget omfattende program med besøk i forskjellige fabrikker, forskningssentrum, Werner-von-Siemens-Institutt m.v.

Forslagskassen på Linderud er i ferd med å dukke opp igjen. . . .

Magnar Skjervøy, forts. fra s. 1
begynte han - som så mange andre ingeniører i Trondheim - direkte i Siemens. Det var spennende og hendelsesrike år han gikk i møte, firmaet ekspanderte i takt med landsdelens kraftproduksjon og næringsliv. Hans navn vil være knyttet til en rekke av våre største og mest fremgangsrrike prosjekter nordenfjells i disse årene, Brattingfoss pumpekraftverk, et av de første hel-automatiske fjernkontrollerte anlegg i Norge, Mossjøen Aluminiumverk og Nea Kraftverk, de største anleggsoppgaver Siemens Trondheim hadde løst inntil 1960. Begavet, arbeidsglad og entusiastisk utpekte han seg tidlig som leder. Han ble overingeniør på vår anleggs- og konstruksjonsavdeling i 1963 og direktør for Regionen i 1968.

I forbindelse med organisasjonsjusteringen i 1971 ble han knyttet til Direksjonen, og hans særlige arbeidsområde ble tilretteleggelsen og ledelse av

den nyopprettede Seksjon Kraftteknikk.

Magnar Skjervøy var ved sin død formann i Statens Attføringsinstitutt i Trondheim. Han hadde også vært medlem av styret for Trondheim Sporvei og medlem av styret i Trøndelag Industriforening. Han var sensor ved Norges Tekniske Høgskole og foreleser ved Kursdagene der.

Det er ikke bare en klok og kunnskapsrik leder vårt firma har mistet ved Magnar Skjervøys død. Et fint menneske og en god kollega er gått bort. En mann som ikke var så lett å komme inn på, syntes man kanskje første gang man traff ham. Men den som lærte ham å kjenne, fant ham enkel, ukunstlet og oppriktig. Han likte vel bedre å lytte enn å snakke, men i vennelag kunne han, med sin humoristiske sans, være blant de muntreste.

- Vi i Siemens er ham dypt takknemlig for alt han ga oss.

Thorvald Selmer.

I forrige nr. av Siemens Intern ble detspurt om forslagsvirksomheten i Oslo var avvirket. Dette er så absolutt ikke tilfelle, selv om aktiviteten har vært låber i den senere tid.

- Det lave antallet forslag skyldes nok i vesentlig grad at vi ikke har drevet noe særlig PR for virksomheten i år, sier formannen i komiteén, Kåre Andersen. - Dette har igjen sin bakgrunn i at statuttene er under revidering, slik at vi ikke har hatt noe sikkert å støtte oss til ved eventuelle kampanjer.

Det kan ellers nevnes at komiteén hadde møte 6.12., hvor de sist ankomne forslag ble behandlet. Forøvrig er man igang med å sjekke opp hvor det er blitt av kassen som skulle til Elektromed, ved siden av at man med tilfredshet konstaterer at den sentrale kassen i underetasjen på Linderud er i ferd med å dukke opp igjen etter ominnredningen. Vi håper derfor at virksomheten vil blomstre opp i 1973.

Trio

Dengang Siemens Stavanger hadde kontor i svigermors stasstue

Det er nå 50 år siden Siemens startet opp en egen avdeling i Stavanger med ing. Robert Jahnsen som leder. Det er avdelingens grand old man, Arne Jespersen senior, som kan fortelle dette. Selv var han med helt fra den spede begynnelsen. Som nybakt ingeniør assisterte han først Jahnsen og senere Engebret Hougen i salgsarbeidet i Ryfylke.

Tidene var meget vanskelige dengang. To ganger måtte gasjen reduseres på grunn av de dårlige konjunkturer. I 1928 var situasjonen blitt så prekær at Hougen ble kalt tilbake til Oslo og kontoret på Østervåg ble nedlagt.

Tilbake var Jespersen alene.

Svigermors "stas-stue"

— Hva gjorde De nå uten lokaler?
— Min svigermor hadde en dagligstue som bare var i bruk ved festlige anledninger. Riktig en slik "bestestue" som man hadde i gamle dager. Denne fikk jeg da disponere i noen år.
— Og lageret var bak sofaen?
— Nei, det var et rent salgskontor. Lager fikk vi først da vi flyttet til Skaugen 16, sier Jespersen sen.

Siemens og Jespersen

I Stavanger assosierer man lett Siemens med navnet Jespersen. Arne Jespersen med sine 76 år har forlenget trådt inn i pensjonistenes rekke. Men som daglig leder for filialen idag finner vi nok en Arne Jespersen, nemlig junior.

Jespersen jr. debuterte som arbeidstaker i firmaet allerede i 1940 - ærendsgutt med ansvaret for utkjøring av komfyrer pr. håndkjerre. Den som kjenner topografien i Stavanger sentrum vet at han fikk slite for kronene.

— Det var vel kanskje bare naturlig at du gikk inn i firmaet i din fars fotspor?

— Slett ikke! Som nyutdannet tekniker hadde jeg helt andre planer. Det var først senere i forbindelse med studiene i Tyskland at Siemens dukket opp som et alternativ. Og det var daværende salgssjef Waage, ikke min far, som gav meg det avgjørende puffed.

Ståplass

Det er trangt i Wesselsgate! Da man flyttet hit i 1959 var lokalene akkurat som skreddersydd for filialen. Men det varte ikke i mange år.

Ingeniør Hamre som ble ansatt i våres har fremdeles ingen egen pult, men dis-

Noen av Siemens-kollegene i Stavanger. De tre musketererne øverst er fra venstre: Erling Johnsen, Olav Clausen og Einar Salvesen. De befinner seg inne på et av avdelingens mange

og nokså "intime" lagere. Under ser vi Kari, hjelpsom stemme på 21036, og kontorleder Djuve.

ponerer derimot 3 hyller hos ing. Tobiassen. Hvis ingen er ute og reiser, blir det ståplass for Hamre.

— Vi har 6 forskjellige utelagre rundt om i byen, kan kontorlederen Djuve berette, garasjer, kjellere osv. Lagrene er ikke betjent, så vi sender en mann ut straks vi trenger materiell derfra. Spesielt kabelen er det mye mas med. Lageret er så trangt at trommelen må rulles ut på fortauet for oppmåling og kapping.

— Dette høres svært urasjonelt ut.

— Ja, det er tungvint, men kanskje ikke så ille som det høres ut. Lagrene

ligger i en radius av under 500 meter fra hovedkontoret. Og "hvite-varene" lagres hos en speditør som selv kjører dem til våre kunder.

Når nøden er størst . . .

Når det gjelder lokalene er man ved godt mot i Stavanger. Plassproblemen går en snarlig løsning i møte. Det foreligger omsider byggetillatelse fra kommunen. Siemens A/S investerer nå i et eget lager/administrasjonsbygg i Stavanger.

Mariero heter den forjettede tomt. I

Fortsetter neste side

Renholds- hjelpen - den skjulte garde

Kl. 16.00 kommer de. Utenfor inngangen på Linderud fylles det opp med lekre biler og i resepsjonen venter kvinner og menn på å få utlevert nøkler. Det er de som gjør rent hos oss - hver arbeidsdag mellom 16 og 22.

I 2. etg. i kontorbygget treffer vi Ivar Johansen. Han kommer fra Grorud og deler jobben med kona, ved siden av at han også har fulltidsstilling.

— Menn som renholdshjelp?

— Idag er vel dette naturlig. Jeg har hjulpet kona med slike jobber i 8 - 10 år nå. Det går raskere unna ved siden av at mange av oppgavene er av en slik karakter at kvinnene ikke kan gjøre dem.

Ekteparet Johansen har gjort rent hos oss siden 1969. De har lett vei og synes det er trivelig folk og miljø hos oss. De tar seg av renholdet i 2. og 4. etasje.

— Er vi noen griser?

— Jeg har sett dem verre! Men en ting må jeg sette fingeren på. Det finnes folk som tømmer askebegre i søppelkurvene (som forresten er altfor tunge), og det er ille å tømme disse med den dunstende støvskyen som står opp. Enkelte heller gjerne kaffe og coca oppi også, og da skal jeg si det blir en herlig lapskaus!

Ellers synes jeg at folk kunne være flinkere til å rydde på pultene sine hver onsdag - det er da vi tørker støv. 2. etg. er vanskelig etasje å jobbe i p.g.a. all overtid, men med 3 års erfaring og hyggelige mennesker går det jo bra...

— Du har Mercedes...?

— Ja, smiler Johansen. - En gang den var nyvasket og nypolert holdt en av direktørene her på å ta feil.

Ivar Johansen - renholdsjobb gir Mercedes.

Karin Kirkerud i 9. etg. har hjelp både av mann og barn. Mannen tar seg av 1. etg., og sønnen hjelper til i 9. etg.

— Det var opprinnelig meningen at jeg skulle bli her til den første julen, forteller hun, - men jeg trives så godt at jeg fortsatte.

Fru Kirkerud er hjemme om dagen p.g.a. barna. Hun synes jobben her er

grei, og får tjene en god slant.

— I 9. etg. finnes det bare hyggelige mennesker, som legger alt vel til rette for rengjøringen, sier hun. - Det eneste jeg har noe å utsette på er alle flekkene som kommer på teppet. Men vi forsøker å fjerne dem så godt vi kan om bare vi får beskjed, sier fru Kirkerud.

Trio

forts. fra side 3

neste nummer kommer vi til å gå nærmere inn på byggeplanene.

Hovedsaklig glatt-omsetning

Stavanger har ingen konstruksjonsavdeling og ingen montører. Langt den største omsetningen gjelder "glatt"-leveranser. Man markedsfører noe anlegg, men avviklingen går over Bergen eller Oslo.

I den nye organisasjonen hører Stavanger innunder Region Vest. På regnskapsiden kan man ikke lenger smykke seg med "kontor 4".

Med smått og stort teller filialen 14

ansatte. (Man er overtroisk og teller med vaskekonen).

Siemenskonsulat i oljebyen?

Stavanger er utpekt som senter for oljeindustrien her til lands. Allerede drives det en utstrakt basevirksomhet herfra. Man venter nå at de store internasjonale selskapene vil etablere seg i byen.

Siemens følger utviklingen nøye. I neste nummer skal vi berette litt om det som skjer på denne fronten.

Ikke plass for byråkrati

Det hersker en god ånd i lokalene i

Wesselsgate. Til tross for at det er smått med alburom er det ingen som griner på nesen.

— Jeg tror butikken til sine tider hadde stoppet helt opp, hvis det ikke hadde vært for det gode samarbeidet her på avdelingen, sier Djuve. Det betyr ikke at vi aldri blir høyrøstet, men vi trekker lasset sammen. Replikken "Det er ikke mitt bord" er utenkelig. Hos oss hiver gjerne ingeniørene på seg lagerfrakken, eller sjåføren skriver fakturaer på overtid hvis en akutt situasjon oppstår.

SEA

Siemens-pensjonist med 10 bruktbiler og 100 spennende planer

Fotos: Grete Sandberg
Tekst: Levi Fragell

— Oppå bakketoppen der borte har jeg tenkt å bygge et lite kraftverk. Det skal drives av en vindmølle, for det blåser bestandig her ute på Agdenes. Jeg har bare laget den ene vingen ennå, for jeg har så mye annet å gjøre . . .

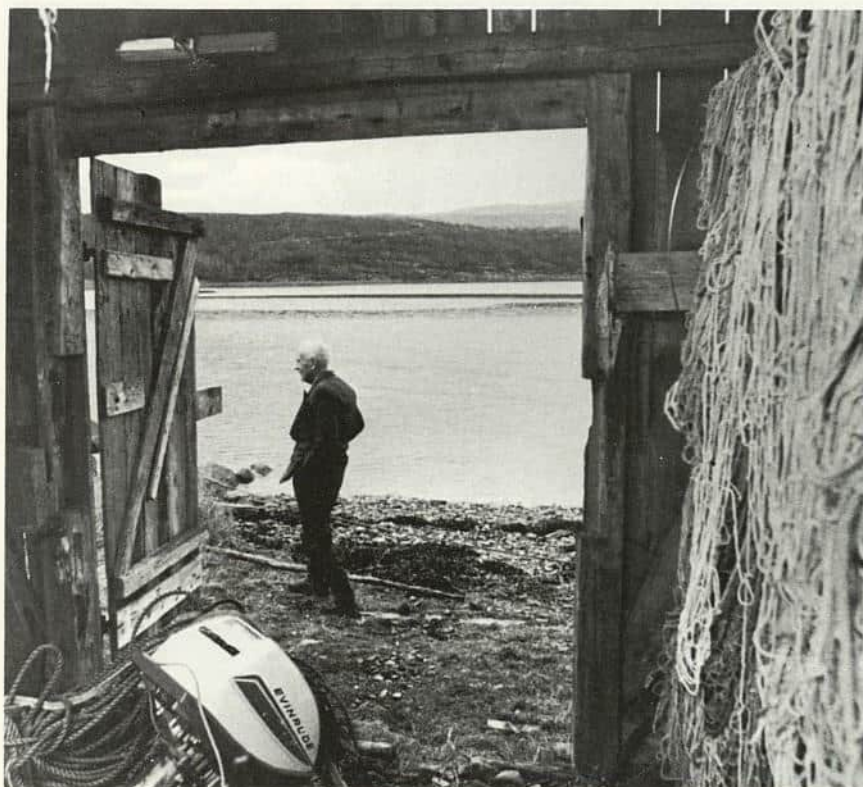
68-årige Rolf Sandvik er av dem som akter å skape motforestillinger mot TV-serien "Pensjonistene", hvor Odd Børretzen og Julius Hougen fremstiller denne kategori som mimrende benkeslitere, i passiv erindring om "forna da'r".

Han ble selv pensjonist for et halvt års tid siden. Da hadde han fullt ferdige planer for hvordan livet hinsides aldersgrensen skulle leves. Og det ble ikke bare med lyst og drøm. Han stemplet ut på Siemens i Trondheim for siste gang tidlig på forsommeren. Det var slutten på 15 år i dette firmaet, og 54 år som mekaniker i andres tjeneste. Nå skulle han hjem til småbruket og skru for seg selv. Hjem til Agdenes, ca. 10 mil fra Trondheim.

Og her skrues det fra morgen til kveld, hamres, sveises og drilles. Kraftverk gjør seg ikke selv. Heller ikke andre innretninger, som elektrisk kappsag, automatisk spell til båtaustet eller bremsetromler til en Ford V8 45-modell.

— Det å bygge kraftverk er ikke akkurat blant de gjøremål vi forbinder med pensjonistenes hverdag, sier vi - kanskje en smule tvilende, før vi har gått runden på småbruket og sett hva Sandvik har fått til.

— Nå, dette blir ikke noe kjempeanlegg. Men jeg har laget strøm ved hjelp av vindmøller før, og selv om denne blir større - vel 3 meter i diameter - så blir ikke dette noe stort teknisk problem. Det blir verre å få råd. Jeg har

Sandvik driver både småbruk og fiske. Garnene henger på geledd i nauset, men den tidligere mekanikeren vil gjerne bygge seg en skikkelig molo for båtene sine.

10 gamle biler har Sandvik samlet rundt husene. Noen skal bli molo, andre ut på markedet i reparert stand.

tenkt å bruke strømmen til oppvarming av husene her. Ja, det er moro når man får sånt til å virke.

Og Rolf Sandvik er en mann som har fått både det ene og det andre til å "virke". Som yngre konstruerte han sinnrike maskiner som brukes i norsk industri den dag idag, og rundt om på eiendommen sin har han ikke mindre enn 10 bruktbiler, som for lengst er oppgitt av alle bilverksteder, men som nå skal få sin fulle førerlyst tilbake. I allfall noen av bilene. Enkelte må nok avfinne seg med en ikke-rullende og yt-

Dette var en av de eldste dynamoene som fantes i Trondheim, hevder Sandvik. Nå vil han gjøre den pen - rustfri og lakkert, og selge den til et museum.

terst stasjonær tilværelse som deler i Sandviks molo - hvor man allerede nå kan gå tørrskodd på biltak ved fjære sjø. Sandvik har nemlig også et par småbåter, og driver fiske når været er godt, og når han blir lei av å skru og banke. I nauset henger garn og nøter på geledd.

— Blir det noen fangst?

— Forleden dag tok jeg 100 kilo sei, og i sommer ble det endel smålaks. En dag fikk jeg 30 stykker. Men jeg er likevel ikke helt fornøyd med bare å trekke i snora på påhengsmotoren og putte avsted etter fisken. Jeg skulle gjerne ha laget et "skikkelig" utstyr - f.eks. en ordentlig molo. Og så vil jeg bygge et automatisk spell til å trekke båten på land med.

— Du er også blitt gårdbruker?

— Ja, jeg kan skifte yrke etter vær og humør. Vi har litt jord her, og jeg har nettopp kjøpt en traktor.

— Du skal formodentlig legge varmekabler under hele potetåkeren, og konstruere en helautomatisk plukkemaskin - med transportbånd til potet-bingen.

— Foreløpig har vi bare eksperimentert med selve poteten, og vi har drevet frem noen kjempestore poteter. En spesiell kryssing vi fikk tak i.

— Det virker ikke som du lengter tilbake til Siemens, Sandvik.

— Nei, ikke ett minutt, Forresten, det var kanskje litt dumt sagt. Jeg likte meg veldig godt på Sluppen, ja, også i Industribygget i Innherredsveien, da Siemens holdt til der. Og jeg vil gjerne ha sagt at jeg er meget takknemlig for all den oppmerksomhet jeg fikk fra bedriften og arbeidskameratene da jeg sluttet.

Men tenk deg, nå står jeg opp klokka 5 om morgenen, som jeg alltid har gjort. Og så sitter jeg ved kjøkkenbordet og

tar meg en kopp kaffe og vet med meg selv at hele den lange dagen er min egen, at jeg kan gjøre akkurat det jeg selv vil. Det er en fantastisk følelse. Når jeg titter ut av vinduet, så seiler det bare noen måker forbi - en dag i forrige uke fløy det jomen opp en flokk ryer - og ellers er det stille og fredelig. Men vitsen er altså at jeg slipper å sitte der med kaffekoppen hele dagen, hvis jeg ikke vil. Nå skal huset repareres, fiskeutstyret settes i stand, bilene fikses på. Så har jeg vindmølla, og eksperimentene mine.

— Eksperimenter . . . ?

— Ja, jeg liker å eksperimentere litt ute på verkstedet, konstruere og bygge. Nå driver jeg og grubler over et system for å bedre vanntilførselen her.

Sandviks småbruk ligger helt ute ved kysten, et par timers biltur fra Trondheim. En tur de 3 barna og 8 barnebarna mer enn gjerne tar i week end'ene, så faren for ensomhet kaster heller ingen skygger over Sandviks pensjonist-til-

værelse. (Det er kanskje vel så ensomt å bo midt i byen, med familie like i nærheten - men med tre rom og kjøken, sovesofa i stuen og hysj-hysj for barna?)

— En av bilene mine skal bli lekebil for barnebarna, sier Sandvik. Tenkte å sette den opp i haven.

Rolf Sandvik begynte i mekanikerkjørelse umiddelbart etter konfirmasjonen i 1918, og har senere drevet som mekaniker i verksteder og industri i Trøndelag. På slutten av 20-tallet ble han med på en fangstekspedisjon til Grønland, men ellers har han vært ganske stedbunden til hjemmefylket. Men det vil ikke si at han har kunnet vende hjem til kone og barn hver ettermiddag klokken 17. Frå Sandvik har hele tiden holdt til på deres hjemsted, og mekanikerjobber har det ikke alltid vært flust med på Agdenes. Rolf Sandvik vet hva det vil si å bo på hybel. År etter år har

— Oppå bakketoppen der vil jeg bygge et kraftverk, drevet av en vindmølle, sier den 68-årige Siemens-pensjonisten Rolf Sandvik.

familielivet begrenset seg til helger og høytider.

Dette forhold skulle vel i og for seg være god nok grunn til å se lyst på pensjonisttilværelsen, det daglige samvær med en elskelig kone. Ikke minst ser man et poeng i denne sammenheng, når man har sittet en halvtime ved fru Sandviks kaffebord. Men Sofie og Rolf Sandvik har altså funnet adskillige verdier ved den nye tilværelse, utover det å holde hverandre i hånden i et lunt og harmonisk hjem.

Så kan noen og hver sette seg ned og telle på fingrene, og finne ut at det nok er adskillige år før man selv . . .

Men pensjonist-tilværelsen må planlegges i god tid, sa Sandvik. Og småbruk vokser ikke på trær.

veteraner på visitt . . . fra s. 1.

i Østlandsområdet var til stede. Om ettermiddagen var de på rundgang i huset, besøkt lokalitetene og pratet med gamle kolleger. I kantinen viste PR-sjef Søren Engebretsen lysbilder og direktør Nils Simonsen fortalte om firmaets utvikling de siste årene.

Under middagen i kantinen underholdt Ivar Ruste og Arnt Haugen - to gamle kjenninger for de fleste! I hvert fall var tonene kjente, "Minnes melodier" og "Husker du dengang. . ." og andre fra de gode gamle dager vekket minner og skapte stemning. I velformede ordlag takket Henrik Hoffman firmaet for arrangementet på vegne av gjestene. Se side 8.

Siemenslagets julebord

Siemenslaget i Oslo avholdt sitt årlige julebord på Shippingklubben 6.12.72. Dessverre hadde ikke fler enn ca. 90 meldt seg på, men disse fikk en uforglemmelig kveld i et meget trivelig miljø med god mat og utsøkt bevertning.

Tore Jensen var orkesterleder og la opp et godt program som engasjerte alle. God var også toastmaster Einar Næss.

Det var en meget godt fornøyd skare som tok veien fatt hjem eller til nattspiel kl. 01.00.

Et slikt arrangement skulle ha alle muligheter til å bli møtt med enda større interesse neste år! Trio

Sjakk

Alle interesserte er hjertelig velkommen til konstituerende møte på Linderud 5.12.72 kl. 16.15.

Med dette oppslaget kunngjorde Siemenslaget i Oslo starten på sin nye fritidsgruppe. Sjakkleder Arild Bugge kan fortelle at hittil har 10 interesserte meldt seg - og ingen av de er bedre enn at også andre med en liten Fischer i seg kan bli med. Gruppen har reservert foredragssalen på Linderud hver torsdag fra kl. 16.30, og tar i første omgang sikte på å spille en serie på ca. 90 spill hvor alle kjemper mot alle. Serien regnes avsluttet i januar/februar.

Høy stemning da pensjonistene besøkte oss

Som det forhåpentligvis vil fremgå av bildene var det høy stemning under middagen da våre pensjonister gjestet oss den 7. ds. Vi har forsøkt å få med så mange som mulig på disse bildene, og hvis noen skulle ønske et kopi eller to, kan henvendelse skje til Søren Engbrethsen, tlf. 15 30 90.

Ungkar fra Frosta og spiller til husbruk

Øyvind Hernes valgt til ny formann i Siemenslaget i Trondheim

Den nye formannen i Siemenslaget i Trondheim, Øyvind Hernes, er til daglig å finne på planleggingsavdelingen i Elektrovarmefabrikken.

Biografiske data: 26 år og ungkar fra Frosta i Nord-Trøndelag.

— Gratulerer med valget. Hva var det som fikk deg til å gå på som formann?

— Først og fremst er det interessen for lagsarbeid, en interesse som har kommet i løpet av de siste år. Derneft synes jeg Siemenslaget har en misjon, og jeg vil gjerne gjøre mitt til for at den positive utvikling laget nå er inne i, skal fortsette. Jeg mener at laget faktisk fyller et behov.

— Dette er ikke ditt første tillitsverv i laget?

— Nei, de siste 2 år har jeg vært formann i turkomiteén.

— Hvordan likte du det?

— Jo, jeg hadde god hjelp og da både turen til Tydalen og turen til Åfjorden ble vellykket, er det bare moro.

— Du er jo også med og sparker fotball.

— Ja, i sommer var jeg med på andrelaget. Vi hadde en alle tiders sesong som endte med avdelingsmesterskap i 4. divisjon.

— Har du ellers noen interesser?

— Tja. . . . jeg driver og spiller litt til husbruk. . . . (Innvidde kan fortelle at Hernes trakterer både trekkspill og gitar fortreffelig).

— Hva med planene for Siemenslaget videre fremover? Kommer det til å skje store ting?

— Nei, det er ikke godt å si. Først må jeg sette meg skikkelig inn i alt det laget driver med, så får vi se.

— Hva er det som opptar deg mest akkurat nå?

— Først og fremst budsjettet og møtet med alle oppmennene.

— Satses det i noen bestemt retning i årets budsjett?

— Fotballgruppen skal starte opp med 7-mannsfotball for spillere over 35 år.

Bedriftsgymnastikk- og Trimkomiteén er delt i to slik at den nye Trimkomiteén kan ofre seg mere på familie- og trimaktiviteter mere i stil med det som Norgestrimmen arbeider med.

Videre utvider Hyttekomiteén med en hytte i Åstfjorden.

Ellers er det også budsjettet med den årvisse Siemensturneringen i håndball

Siemenslagets årsmøte, som ble holdt på Esso Motorhotell 10. nov., ble et særdeles vellykket arrangement.

Oppslutningen ble over 100% større enn hva oppslutningen har vært de siste år, idet over 150 personer deltok.

Møtet ble avviklet på tradisjonell måte. Først velkomsthilsen fra festkomiteéns formann Egil Karlsen, deretter gjennomgåelse av årsberetning og regnskap ved Siemenslagets avgående formann Tore Trondvold og til slutt valg av nye tillitsmenn ved valgkomiteéns formann Per Bye.

Da siste nr. av SI bragte et utdrag av den fyldige årsberetningen, kommer vi ikke nærmere inn på den her.

Når det gjelder resultatet av valgene vises til slutten av innlegget.

Etter den formelle delen av møtet takket den avgående formann for det

og fotball som i år skal arrangeres av Oslo.

— Er budsjettet forelagt ledelsen?

— Ja, budsjettet ble lagt frem for ledelsen her i Trondheim i forrige uke, og skal behandles i Oslo i løpet av den

Den nye formannen Ø. Hernes ønskes til lykke med dagen av den avgående formann T. Trondvold. Blomstene er i anledning Hernes' fødselsdag som falt sammen med årsmøtet.

gode samarbeidet som har vært med de øvrige styremedlemmer, komiteemedlemmer og firmaets ledelse, og ønsket den nye formannen Øyvind Hernes lykke til i det arbeid som ligger foran ham.

Hernes takket i sin tur den avgående formann for vel utført arbeid, og håpet at det gode forholdet - både til tillitsmennene, medlemmene og firmaet - ville fortsette.

Det ble så ønsket velkommen til bords. Aftenens meny var orientalsk gryte med etterfølgende kaffe.

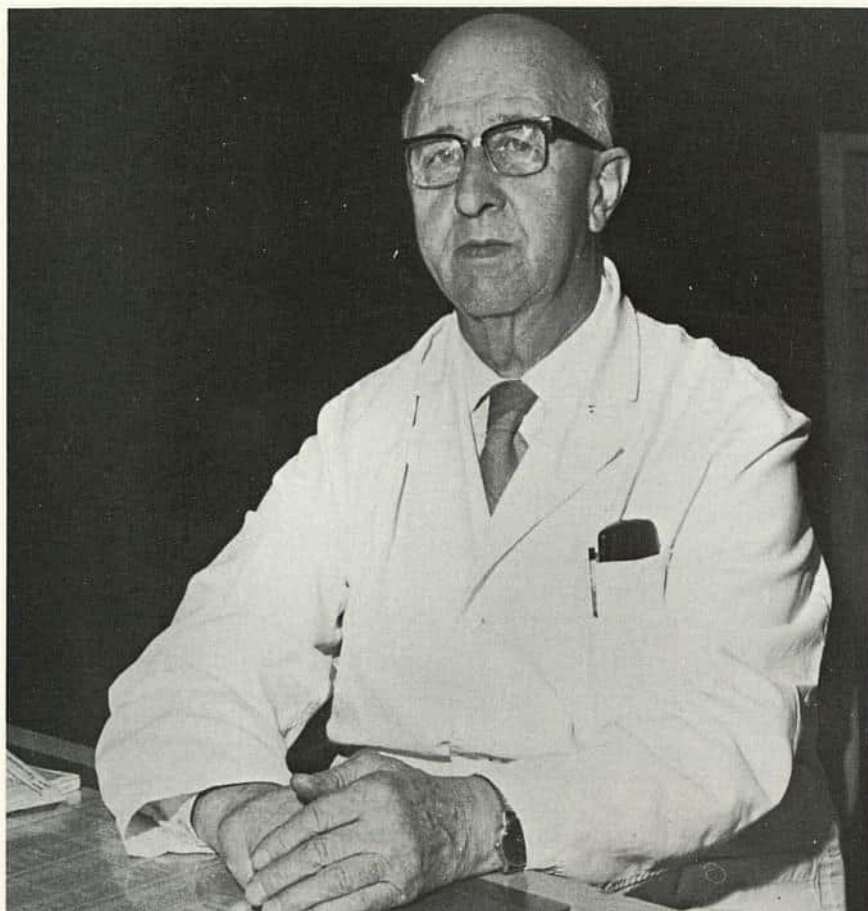
Etter maten gikk dansen til ut i de små timer.

nærmeste fremtid, og vi håper på en like positiv holdning fra ledelsen i Oslo som den vi har møtt her i Trondheim.

Da gjenstår det bare å takke for praten og ønske deg lykke til både med budsjettet og det fortsatte arbeid.

- tt -

Jeg hadde regnet med å jobbe til jeg var 80...

— Når begynte du i Siemens, Anders Kalsæg?

— Jeg begynte 15. juni 1966 i Rosenkrantzgaten ved postavdelingen.

Begynnerlønnen var 840,- kroner i måneden. Til å begynne med må jeg si jeg lurte på hvordan det ville arte seg å være bud, men jeg fant meg meget godt til rette etterhvert. I Rosenkrantzgaten hadde jeg posten i 2. etasje, hvor direktør Selmer, regnskapsavdelingen, reklame- og PR-avdelingen og biblioteket holdt til.

— Og så flyttet vi til Linderud...

— Ja, og nå ble jeg spurt av min sjef Kaare Grefstad om jeg ville ta 9. etasje, noe jeg var villig til. Søndagen før vi skulle begynne å arbeide heroppe, tok jeg meg en tur og noterte omhyggelig navnene på alle de som skulle være der.

Etter en stund ble jeg så spurt om jeg ville flytte ned på posten. Jeg var litt skeptisk til å begynne med, men fikk så god hjelp av Gjerkaas og alle de andre

Bud Anders Kalsæg takker av: Jeg har gått til arbeidet med lyst hver morgen.

at jeg ikke kan få fullrost dem. Begge disse jobbene på Linderud vil jeg sette like høyt, - jeg har likt meg meget godt.

— Hvordan har du likt deg hos oss?

— Jeg vil si at jeg har gått til arbeidet med lyst hver morgen, og hver kveld har jeg bare ventet på morgendagen. Så jeg vil savne dere alle...

— Skal du slutte?

— Jeg slutter 31.12. d.å. Nå er jeg 72 1/2 år gammel og jeg hadde regnet med å jobbe i Siemens til jeg fylte 80, men på grunn av sykdom må jeg dessverre takke av nå...

Jeg vil føle det meget tungt når jeg går herfra den siste dagen, og kan si at Siemens alltid vil være i mine tanker. Derfor vil jeg tilslutt gjerne få ønske alle et riktig godt nyttår og takke for all elskverdighet i den forgangne tid. Dessuten vil jeg også få ønske firmaet alt godt i fremtiden...

Trio

Siemenslaget Oslo: Mye kan endres og gjøres bedre

Siemenslaget i Oslo avholdt generalforsamling i foredragssalen på Linderud mandag 20. november. Til tross for at det var sendt innbydelse til alle ansatte og satt opp påminnelse på oppslags-tavlen, møtte det bare 13 personer, styret inkludert. Dette var allikevel en økning på 100% i forhold til fjoråret.

Formannen i laget, Jack Jansen, åpnet generalforsamlingen og leste dagsordenen, som ble enstemmig godkjent. Deretter ble referatene fra alle arrangementer samt fra de enkelte sportsgruppene lest opp. Stort sett viste gruppene meget gode resultater, og samtlige vil fortsette med virksomheten i det kommende år.

Deretter var det valg av nye styremedlemmer. Styret for det kommende år ser slik ut:

Harry Jacobsen/Jan Bratlie - Lageret
Roy Hammer/Bjørn Ottem - Verkstedet
Øyvind Solbakken/Ivar Nilsen - Tekniske funksjonærer

Åse Braaten/Tone Akselsen - Merkantile funksjonærer

Jack Jansen/Rolf Arnesen - Svakstrøm montasje

Svein Jørgensen/Ole Hoelstad - Sterkstrøm montasje

Brit Johansen/Gerd Røed - Kvinnelige ansatte

Styret vil senere seg imellom velge formann, viseformann, sekretær og kassører.

Revisorer er de samme som tidligere, Kåre Stueflaten og Helge Paulsen.

Under eventuelt stilte Erik Bakke følgende spørsmål: Hvorfor er ikke § 6 i lovene etterlevet? Paragrafen lyder slik: Styret plikter å arrangere minst 4 orienterende møter utenom den årlige generalforsamling i året. Til disse møter kan innkalles de ansattes representanter i Bedriftsutvalget, for at disse kan reddegjøre om de saker som har vært til behandling i BU.

Dette kunne ikke styret forsvare, og kunne ikke begrunne med annet enn forglemmelse. Det har tidligere vært fremmet forslag om hyggekvelder med presentasjon av avdelinger etc. og man fant at dette muligens kunne være en ide å bygge videre på. På denne måte ville kanskje Siemenslaget også få en bredere appell til den eldre garde, som hittil i stor grad har holdt seg borte fra lagets arrangementer. Man fant ellers at

Fortsetter neste side

Siemens-lys på Stavanger Stadion

Årets begivenhet for vår jubilerende Stavanger-avdeling var uten sammenligning flomlysanlegget på Stavanger Stadion - innviet ved Europacup-kampen 13. september. Det ble en kamp med klokken for å få anlegget ferdig til den dato, og når det lykkedes, er det mange å takke. Blant annet den computer som Siemens i Erlangen benytter

for å beregne denslags anlegg. — Lys-teknisk er anlegget beregnet utført i 2 byggetrinn, og det tilfredsstillende idag fjernsynets krav for opptak i sort/hvitt. Neste trinn blir farge. Både master og fundamenter er beregnet å tåle orkanstyrke, og Viking kan glede seg over å disponere et flomlysanlegg som kan måle seg med de beste i Europa.

forts. fra forrige side

laget er i en innkjøringsfase og at mye kan endres og gjøres bedre.

Siemens Intern ble også trukket frem. Kjell Sterud spurte om ikke avisen kunne brukes i større grad til informasjon og orientering om Siemenslaget og lagets drift. Det hersket enighet om å utdype mulighetene for dette.

Mulighetene for å trene er ikke de beste for våre sportsaktiviteter, og styret ble i denne anledning pålagt å ta kontakt med ledelsen for å få fastsatt

plass til trim- og fritidsrom i fremtidige bygg på Linderud.

Det siste spørsmålet under eventuelt ble fremmet av Audun Møller Rønning, som var interessert i å få igang en stereo-gruppe i Oslo. Denne skulle stå for bygging av forsterkere og høyttalere, og man kan få kjøpt ferdige byggesett med betydelig rabatt - avhengig av antall interesserte. Plassproblemet ble berørt, og gruppen ble forespeilet lokaler av montørgruppen, som hadde disse til disposisjon fra 1.1.73.

Trio

Tillitsverv i Siemenslaget i Trondheim 1972/73

Styret

Formann : Øyvind Hernes
Nestformann : Tore Trondvold
Sekretær : Tor-Odd Vist
Kasserer : Birgit Schei
Styremedl. : Leif Jacobsen
Torbjørn Sumstad
Hans Hagseth

Festkomité

Formann Egil Karlsen

Barnefestkomité

Formann Olav Johansen

Bedriftsgymnastikk

Formann Thorfinn Løke

Trimkomité

Formann Sverre Pettersen

Teater Birgit Schei

Fotball 1 Arvid Hegstad

Fotball 2 Kåre Engan

Fotball-
internserie Magne Kalvø
Eivind Haarberg

Håndball 1 Leif Jacobsen

Håndball 2 Birger Runde

Håndball
damer Grete Hammervold
Dagny Skrødal

Filатели Olav Hatling

Orientering Holger Aalberg (form.)

Motorklubben Gunnar Husby (form.)

Skyting Svein J. Pedersen (form.)

Svømming Ottar Mosbakk

Idrettsmerke Trygve Stuen

Bridge Thor Bertelsen

Bedr.ork.
og kor Arne Lefring

Friidrett Hans Morten Aas
Tore Trondvold

Sjakk Terje Dorr

Bowling Asbjørn Gran
Bjørn Refseth

Skotthyll J. Bugten

Skikomité Odd Brustad (form.)

Hyttekomité Leif Røhjell (form.)

Turkomité Henry Pedersen (form.)

Fotoklubben Bjørn Refseth

Stereo Søren Andersen
Arnljot Noem
Kolbjørn Hagen
Olav Eriksen

Valgkomité Ulf Guttormsen (form.)

Revisor Andreas Rian
Odd Prytz

SIEMENS INTERN

Utgitt av
SIEMENS A/S
Avd. for Markedsplanlegning og
Informasjon

Elektronikkespert vender hjem

Bjørn Erik Svensholt - hjem for å sikre seg jobb.

Svein Erik Johansen, S/O er nettopp kommet hjem etter 2 års opphold ved Siemens' automatiseringsavdeling i Karlsruhe.

— Hva gjorde du i Tyskland?

— Primært dreide det seg om opplæring på prosessautomatiseringssiden, men jeg fikk også være med på aktuelle prosjekter slik at jeg gjorde nytte for meg. Oppgavene dreide seg om å utvikle programsystemer for datamaskiner.

— Hva slags utbytte har du hatt av oppholdet?

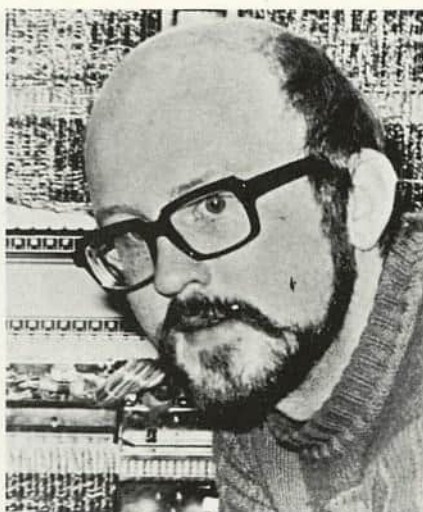
— Jeg synes det har gitt meg et meget stort utbytte, og jeg er meget godt fornøyd. Faglig sett har det hatt stor betydning, idet jeg er kommet inn på et nytt og interessant område. Personlig synes jeg også at det er interessant å lære å kjenne nye land.

Imidlertid kan jeg ikke direkte videreføre det jeg lærte, idet spekteret her hjemme er mye større. I Tyskland blir du plassert "i bås" som spesialist med kun dette ene å beskjeftige seg med, mens her hjemme følger vi hele prosjektet fra begynnelsen til slutt.

— Du hadde familien med deg - hvordan falt det ut?

— Jeg synes det gikk greit å flytte med familien, og de trivdes godt etter hvert. Du får langt mer for pengene i Tyskland også - bortsett fra at husleien for møblerte leiligheter er høy.

Et par plasser bortenfor Johansen i 8. etg. på Linderud, sitter Svein Erik Nordby. Siden august 1970 har han fore-

Svein Erik Nordby er blitt hardware-spesialist.

Svein Erik Johansen - 2 år i Karlsruhe.

tatt 10 - 15 turer til Tyskland i opplæringsøyemed.

— Har omtrent bare vært hjemme for å fornye pass og arbeidstillatelse, sier han.

Opplæringen har dreiet seg om hardware - han vil som sitt spesialfelt få service og idriftsettelse av Siemens System 300.

Det er ikke bare folk fra Tyskland som vender hjem igjen til gamlandet. På Seksjon Teleteknikk's avdeling for telekomponenter i 9. etg. sitter Bjørn Erik Svensholt. Han kom hjem til Norge i august i år etter å ha vært 7 år i USA. Det første 2 årene arbeidet han ved

Nytt om navn

Sivilingeniør Carl O. Solberg er utnevnt til overingeniør i Seksjon Kraftteknikk, Region Nord.

70 år

Tidl. montør Bjarne Andersen, S/O.

68 år - oppnådd pensjonsalder:

6/12: Salgsinspektør Erling Bjørset, S/O.

25 års jubileum

5/11973: Ingeniør Johan Rønsberg, S/T.

Velkommen nyansatte!

Oslo:

Liv Gusfre, Markedsføring matr.

Willy Torkildsrud, Lager

Bjørn Andersen, Lager

Mari Anne Andersen, Post

Stig Johannessen, Post

Hanne Berg, TT - Konstruksjon

Wenche Olsen, EDB

Bjørn Arild Skaug, TT - Konstruksjon

Lillian Wold, El.med.

Inger - Lise Larsen, El.med.

John Graham, El.med.

Terje Kr. Nilsen, TT - Kontroll

United Airlines i San Francisco. Deretter ble det 3 år ved Boeings fabrikk i Seattle, før han det siste halvannet år gjennomførte studier i Business Administration ved University of Washington.

— Hva bringer en mann tilbake til Norge fra "over there"?

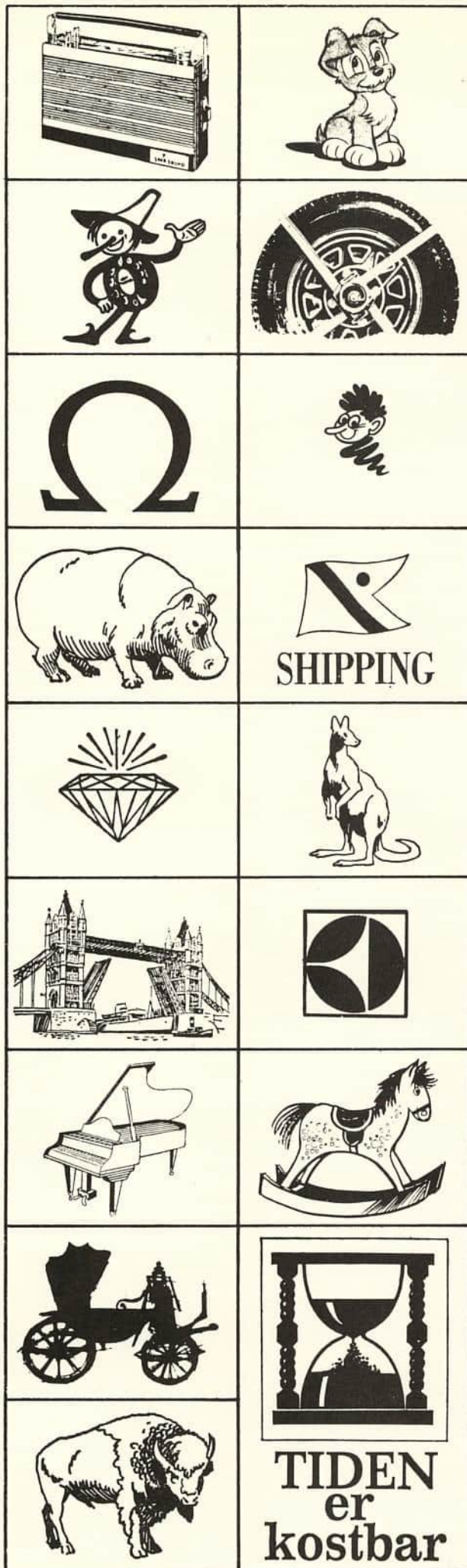
— Det er flere ting. For det første familien - man vil gjerne tilbake til de normer som en er født og oppvokst med. Deretter er det arbeidsmarkedet innen elektronikken. Jeg kan nevne at da jeg begynte ved Boeing i 1967 var det 115.000 ansatte der - da jeg sluttet 3 år senere var det redusert til 38.000. Jeg så at tendensen i Norge også var for nedadgående, og ville prøve å komme inn i en jobb her før det var for sent.

— Har du hatt stort utbytte av oppholdet?

— Ja! Jeg synes det var spesielt artig å se planleggingen i industrien på nært hold. Ellers har jeg høstet mange verdifulle erfaringer - både faglig og personlig.

— Hva synes du om Norge av idag?

— Det er iallfall en mye lettere tone her hjemme nå enn for 7 år siden. Ellers tar det litt tid å venne seg til norske priser og skatter, men generelt sett er inntrykket hittil positivt. . . Trio

TA GJERNE DE YNGSTE MED PÅ RÅD

Fordrive tiden skal man jo i julen også, og kanskje dette kunne være noe. Det gjelder å løse oppgaven, og det er lov å bruke blyant og viskelær, men vi sier ikke mer. Ta de yngste med på råd, så går det nok. Og forat vi skal ha noe å se frem til i det nye år, vil vi blant dem som sender inn løsningen (innen 5/1) trekke ut 3 verdige vinnere som får henholdsvis kaffetrakter, brødrister og hjemmelader.

Til Gjer, Avd. for Markedsplanlegging og Informasjon, S/O.

Fra

G

O

D

J

U

L

.

G

O

D

T

N

Y

T

T

Å

R